

че тая здравина е само видима, и че и това, както всичко подъ слънцето, е суeta. Но доказано е че човекътъ има нужда отъ мечти, които търсимъ въ въображаемий животъ. Вървамъ че ще останж въренъ на тая мисъль като притуръж че тъзи мечти се намиратъ въ сѫщинский ни животъ, че тъ ни обкръжаватъ отъ всяка страна, и че не можемъ да се откъснемъ отъ тъхъ нито за една минута. Ние градимъ кѫщи за да си починемъ въ тъхъ на стари години: то е мечта, защото ще умремъ утръ; ние садимъ дървета, за да се наслаждаваме отъ сънката имъ: то е мечта, ние нѣма да дишаме меризмата имъ; отхранваме дѣца за да ги направимъ човекъци: то а мечта, ние нѣма да видимъ вѣнците имъ; ние се облѣгаме на рамото на една любима жена, или ѝ обѣщаваме напашата поддържка: и то е мечта, защото или ще я оставимъ вдовица или ще я оплакваме въ самотата си. Но подобни мечти ни сѫ нуждни, защото, ѩомъ ни липсать, за настъ спокойствие ще има само въ гробътъ.

Втората нужда отъ гдѣто се ражда семейството е нуждата да оживяваме въ другого. Причината е сѫщата както прѣдшествующата: досадата отъ самитъ настъ и желанието ни да попълнимъ празнотата на сѫщесствуванието ни съ размножаванието. Человекъ толкова обича да живѣе щото же лае да живѣе два пъти, отъ гдѣто произлазя съпружеската любовь; той тоже желае да остави потомство, отъ гдѣто произлазя родителската любовь.

Отъ тая любовь къмъ животътъ се ражда желание за бессмъртие. Религията удов-